

**Demonstrations
Chronologico-Historico-Juridico-Canonicæ**

Callenberg, Caspar

Coloniae, 1734

§. 4ti Articulus Secundus. Dat 2dam, 3tiam, 4tam & 5tam Rationem
intrinsecam, quare Mixtura non officiat Capiti Indemnitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63192](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63192)

Adde *Herisense* (cui impræsentiarum Illustrissima præsentis Causæ Actrix, Comissa de Winckelhausen gloriòsè præst) ex Abbatissâ, Præpositâ, Decanâ, Scholasticâ, Cantrice, & plurimis aliis Domicellabus, insuperque ex duobus Canonicis sat magnificè constitutum.

Adde denique *Borghorstanum*, & *Vredense*, in patriâ Monasteriensi; *Diekirchianum*, *Noveiense*, *Villecanum* in Archidiocecesi Coloniensi; *Susterense* in Diœcesi Leodiensi, & alia complurima alibi sita; quæ omnia, ut teste experientiâ sunt mixta, ita suffecturis utrique Sexui proventibus abundè circumfluunt.

Tam multa autem, tam splendida, & magnam partem Principalibus Regalibusque præfulgida Juribus, à Pontifice omnino neglecta, & extra Provisionis Apostolicæ curam, quâ tamen maximè indigebant, posita esse, totamque Papalem solicitudinem ad simplicia Canonissarum Collegia, quæ sub tempora Bonifacii aut nulla, aut rara aderant, Capite *Indemnitatibus* restrictam esse qui credit,

Abderitana pectora plebis habet. (a)

Videat hîc Curia Romana, quot & quanta Canonissarum Collegia, omnimodæ illius Jurisdictioni, & Dispositioni contra duatum Florentissimarum in Germaniâ Universitatum Responsa, contra inconcussum immemorialèmque tortus Belgii Praxin, contra unanimem Authorum omnium calculum, contra antiquas & novas Rotæ Romanæ Decisiones, contra repetita, & irrefragabilia S. Congregationis Oacula, sub futili Mixturæ prætextu subtrahere scenæ servientes Advocati Romani machinentur.

§. 4ti ARTICULUS SECUNDUS.

Dat 2dam, 3tiam, 4tam & 5tam Rationem intrinsecam, quare Mixtura non officiat Capiti Indemnitatibus.

Probavi priore Articulo, quod pleraque omnia, & quidem præstantissima Canonissarum Collegia sint mixta; addo nunc (quæ secunda Ratio intrinseca sit) omnia omnino Canonissarum Collegia, quæ quidem primitus pro Canonissis, & non pro Religiosis professisque Monialibus fundata sunt, tempore Bonifaciano fuisse mixta. Quod si probavero (cum constet Capite *Indemnitatibus* §. penultimo agi primariò de Canonissis) quivis facilè concedet, illic potius agi de Collegiis mixtis, in quibus erant Canonissæ, tales à primâ origine; quâm de Collegiis simplicibus, in quæ degenerârant id temporis paucissima Monialium claustra; nam omnia Jura omnisque disciplina considerat potius ea, quæ per se, Nu. 192.

M

quâm Jura po-

(a) *Martialis.*

tissimum
curant.
qua per se
funt, &
primam
verum ori-
ginem.

Nu. 193.
*Omnia
omnino
Collegia,
que a pri-
mâ origine
Canonica-
rum fue-
runt, mix-
ta sunt.*

Nu. 194.

*Hinc Cap.
Indem-
nitatis
potius, &
per se de
mixtis, &
non nisi*

*per acci-
dens agit
de simplici-
bus Collegis
Canonica
rum.*

Nu. 195.
*Coll. gium
Buchovici*

*primus
fuit Non-
varum
claustrum.*

Nu. 196.

*Mixta Col-
legia magis*

quām quae per accidens fūnt. Carpzovius part. I. qq. crimin. I. n. 64. Rosener in Thesauro L. I. c. 22. n. 1. & rem quamlibet à suā origine metimur. L. Quid- quid. 33. ff. de donation. L. unic. C. de imponenda lucratio. description. Carpzo- vius part. I. Constit. 17. defin. 44. n. 4. & ab origine interpretationem petimus. Cothman L. 5. resp. I. n. 135.

Omnia autem Collegia, quae ante tempora Bonifacii pro Canonissis fundata fuerunt, fuisse mixta seu duplia; constat ex Vanespeno J. E. V. part. I. tit. 33. c. 2. n. 20. ibi: *Habebant Presbyteros (utique omnia Collegia) qui Canonica- bus Sacra ministrabant, eaque exequerentur, qua Ordo Ecclesiasticus Sexui femi- neo non permittit.* Hi primitus ex communibus MONASTERII bonis aleban- tur. At dum Canonica ad vitam SINGULAREM TRANSIERE, etiam ipsi Presbyteri sensim in Canonicos Seculare transierunt. Hi Canonici, ait Myraeus in Notis ad Regulam Canonicarum, in sandimonialium Canonice viventium Tem- plis (utique omnibus) *Missarum Solennia celebrabant.* vid. Num. 151. Et si singulorum pro Canonissis primitus fundatorum Collegiorum statum examines, nullum invenies, in quo Canonicabus non essent Presbyteri pro Sacramentorum administratione adjuncti, qui postea à Canonissis (ut ita loquar) secularizanti- bus Seculares Canonici sunt appellati.

Et sēpe in Uno Collegio Canonicabus pro cultu divino viginti Canonici, ut Essendiæ, inò triginta ut Nivellis sunt adjecti. Vid. Num. 176. & 179.

Quid mirum ergo, quod Caput Indemnitatis §. penult. ubi expresse agitur de Canonissis Secularibus, non tantum de Canonicarum Collegiis mixtis, sed po- tissimum de Mixtis agat: cùm mixta sint omnia, quotquot pro Canonissis in primo ortu sunt fundata.

Non obstat, quod forte Collegium Buchovicum cum uno alterōve alio tem- pore Bonifacii fuerit simplex; nam illud, similiāque paucissima Collegia à suis initiis stricte dictarum Monialium claustra fuere per accidens facta Collegia Cano- nissarum, ut constat de Buchovico, quod teste Brutchio in Chronologâ Monaste- rior. Germania V. Buchaugia primitus fuit Augustiniana Professionis Cœnobium. Magis autem respiciunt Iura id, quod per se, & ab origine primâ, quām quod per accidens est, aut sit, ut suprà docui N. 192.

Et hinc mirum non est, quod Authores passim (ut à Num. 151. patet) ita de Collegiis Canonissarum Secularium scribant ac si omnia essent mixta, & ac si sola mixta spectarent ad dispositionem Capitis Indemnitatis §. penult. Usque adeò Collegia mixta non tantum non excluduntur à dispositione Capitis Indemni- tatis; sed eò multò maximè pertinent.

Ratio tertia intrinseca est: licet Collegia Canonissarum Secularium expresse non sint approbata propter singularem vitam; Approbatio tamen eisdem maximè quam sim. denegata est propter mixturam, ut demonstratum est à Num. 32. & 33. jam au- tem

rem Caput *Indemnitatibus* evidenter de illis Collegiis agit, quibus Approbationem expressè denegat. Ergo de Collegiis mixtis evidenter agit Caput *Indemnitatibus*, & quidem de illis potissimum; quia major aderat Ratio illis, quam simplicibus Approbationem denegandi.

Rationem quartam paucis accipe: Motivum dispositionis Bonifacianæ in Capite *Indemnitatibus* præcisè circa ætatem tringinta annorum (quidquid sit de aliis Articulis, illorūmque motivis) est *Sexus fragilitas*. *Gloss. in C. Indemnitatibus V. Trigesimum*. Joan. Andr. *ibid. n. 5.* Joan. Monach. *ibid. n. 2.* Archidiaconus *ibid. n. 3.* Fagnan. *in C. cùm in cunctis n. 2. & seq. de Elect. aliique*. Jam autem Motivum & Ratio fragilitatis magis urget in Collegiis mixtis; quam simplicibus; cùm in istis FRAGILITAS SEXUS plurimis sit exposita periculis; non item in simplicibus. Vide Num. 32. & 33.

Adde primò, quod majore opus sit prudentiâ, adeoque majore ætate (quia prudencia cum ætate crevit,

Seris venit usus ab annis) [a]

Ad regendos Mares cum Feminis, quam solas Feminas; cum quia Mares imperii feminæ ob sexus sui præcellentiam sunt intolerantiores; tum quia Mares utpote sagaciores facilius advertunt, & fugillant defectus femininos, qui in Regimine occurunt, adeoque Mares subditi imperium femineum multò reddunt difficilius, & hinc in Abbatissâ mixti Collegii majore prudentiâ, & per consequens grandiore ætate peropus est, quam in Abbatissâ simplicis Collegii. Ut & ex hoc titulo sentias Canonem *Indemnitatibus* §. penult. magis de mixtis, quam de simplicibus agere Capitulis.

Ad secundò, quod ut majoris Artis Prudentiæque est indisciplinatos, exleges, libertimèque viventes (quales sunt Canonicae, & Canonici Seculares) quam jugo disciplinæ assuetos gubernare; ita meritò prudentissimus Papa Bonifacius magis Abbatissam Tricenariam in dissolutis mixtisque Canonicarum Collegiis, quam in simplicibus Regularumque servantibus Monialium claustris requisiverit. Ut indubitatum sit, Caput *Indemnitatibus* non solum etiam, sed maximè Collegiis mixtis scriptum esse.

Rationem quintam intrinsecam sic propono: Dispositio Bonifaciana in C. *Indemnitatibus* tam illimitatis verbis concepta est, quæ utique & Collegia Monasteriæque mixta complectantur; dum dicitur §. ultim. *Licet premissa &c. circa Electiones IN QUIBUSLIBET* Mulierum Monasteriis faciendas &c. specialiter duxerimus statuenda. Nam tò *QUIBUSLIBET* indubitè etiam mixta Canonissarum Collegia complectitur, cùm illa reverâ sint & à potiore dignioréque parte (quam Mulieres faciunt) denominentur Mulierum seu Canonissarum Collegia, non attentâ Virorum mixturâ: *Nota* (inquit Wagnerec in Clem. At-

M. 2.

tendentes

[a] *Ovidius.*

plicia ad C.
Indemnitatibus
§ penult.
pertinent.

Nu. 197.
Sexus fra-
gilitas mo-
rit Ponti-
ficem, ut
vellet Ab-
batissas
Tricenna-
les.

Nu. 198.
illa Ratio
magis ur-
get in mix-
tis, quam
simplibus
Collegiis.

Nu. 199.
In regimi-
ne mixto-
rum majo-
re opus est
prudentiâ,
adeoque
ætate;
quam in
simplibus

Nu. 200.
Difficilius
est regere
Canonicos,
quam Mo-
niales.

Nu. 201.

Verba ge-
neralissima

In qui-

buscun-

que Mo-

nasteriis

continent

Mixta.

Nu. 202. *Mixta Collegia à se-
guore sexu simpliciter denomi-
nantiur.* tendentes 2. de Statu Monach. V. Canonice Seculares) in Germaniâ & Belgio esse Ecclesiæ Collegiatæ, sive Collegia Nobilium Feminarum, quæ solent dici Canonissa Seculares, ut Lindavii, Buchovia, Ratisbona, Eſſe. Indubitatum est autem, duo Ratisbonensia Collegia, nimurum Monasterium superius & inferius, itidem Collegium Eſſense, seu Eſſendienſe, esse mixta. Vide Num. 162. & 164. & alibi.

Ergo Collegia Canonistarum mixta nullatenus respecto Virorum consortio simpliciter Collegia Nobilium Feminarum vocantur. Ergo & continentur sub universalissimis Textūs verbis : *In quibuslibet Mulierum Monasteriis*, maximè si huic Rationi junixeris alias mox secuturas.

§. QUARTI ARTICULUS TERTIUS.

Exhibit etiam septimamque Rationem intrinsecam.

Nu. 203. *Lex tri-
ginta an-
nos præcri-
bens. est
omnino fa-
vorabilis.* **R**atio intrinseca sexta : Dispositio Capitis Indemnitatibus, in quantum Abbatissæ ætatem Tricennalem præfigit, multis titulis est FAVORABILIS, adeoque extendenda, & quam latissimè interpretanda, maximè cum adsit universalissima dictio : *Quibuslibet*, juxta Regulam Juris : *Odia restringi, & favo-
res convenit ampliari.* C. Odia de R. J. in 6. Est autem indubitate FAVORABILIS Dispositio Cap. Indemnitatibus ; nam

Primò, ut dignoscatur, sitne Dispositio aliqua favorabilis, an odiosa inspi- cienda est Ratio Proœmialis Teste Baldo in L. Si quis. n. 5. vers. Sed quomodo agno- scam C. de Pactis Corneus Conf. 236. diligenter consideratis. L 4. Caput Aquensis decif. 215. n. 8. libr. 3. Mandolius in Regul. de Annal. q. 4. n. 7. nec non viden- dum, an Legislator principaliter motus fuerit ob favorem, licet Dispositio secun- dario redundet in odium alterius. L. qui exceptionem 40. ff de condic. indebit. ubi notat Bartol. 2. Notabil. num 2. & reliqui omnes. Curtius senior Conf. 9. Tu- nensi Statuto num. 20. vers. & ita in proposito. Milius in Repertor. vers. Lex di- citur favorabilis, aliquique passim.

Nu. 204. Jam autem Ratio Proœmialis C. Indemnitatibus aperte datur his clarissimis ver- bis: *Indemnitatibus Monasteriorum, quæ frequenter propter Electiones in discor-
diam celebratas in ipsis grandia in Spiritualibus & Temporalibus dispensia patiuntur,
que est, ut occurrere desiderabiliter affectantes, statuimus &c. nec in Abbatissam &c. de ca-
consulatur tero eligatur aliqua, nisi tricesimum annum compleverit.* Quæ Ratio utique est favorabilis, cum primariò respiciat utilitatem, & favorem Monasteriorum, & Ecclesiæ, qualis Dispositio indubitate est favorabilis. Abb. in C. nihil n. 1. vers.
2. principaliter de Elect. Caput Aquensis Decif. 215. n. 6. & Decif. 202. n. 4. L. 3.

Etiamsi